

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Οί καθηγηταί Ναβίλ της Γενεύης και Ούντιμορ της Βοστώνης, οί όποιοι ἐνήργουν ἀνασκαφάς εἰς τήν Ἄνω Αἴγυπτον ἀνεκάλυψαν πλησίον τοῦ Ἀμπιντό θανμασίον ἀρχαίων ραόν, τριγωνικόν, ἔχοντα μήκος 30 μέτρων καί πλάτος 18. Οἱ τοῖχοι τῶν ἔχουν πάχος 6 μέτρων, καί εἶνε κατασκευασμένοι ἐξ ἐρυθροῦ μαρμάρου. Ἡ θύρα τοῦ ἀποτελεῖται ἀπό γرانίτην τοῦ Ἀσιαῶν καί ὑποστηρίζεται ὑπό ὑπερέχων στήλων. Ἡ αἰθουσα εἶνε περικινκωμένη ἀπό κελλία, ἅτινα ὑπενθυμίζουν «τὰ κελλία τῆς οὐρανίας διαμονῆς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν». Τὰ κελλία διαιροῦνται εἰς δύο μέρη, εἶνε δέ εἰκονογραφημένα θανμασίως. Ὑποτίθεται, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπιγραφῶν, ὅτι ἀνήκει εἰς τήν ἐποχὴν τῶν Πυραμίδων. Δέν εἶνε δέ ἀπίθων νά πρόκηται περὶ τοῦ τάφου τοῦ Ὀσίριδος, τοῦ θεοῦ τῶν νεκρῶν καί συζύγου τῆς Ἰσιδος καί διὰ τὸν τάφον τοῦ ὁποίου ἔχει πολλὰ γράφη ὁ Στράβων.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιγραφῶν ἀπένευμεν εἰς τὸν Βασίλεα τῆς Ἰταλίας μετάλλιον ἀξίας χιλίων φρ. διὰ τὰς νομισματολογικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

— Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1915 θὰ συντέλῃ εἰς Ἀλγέριον τὸ τέταρτον Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν συνέδριον.

— Ἡ Γερμανικὴ ἀρχ. σχολὴ θὰ ἐνεργήσῃ λίαν προσεχῶς ἀνασκαφάς εἰς Κεραμεικὴν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Μπροῦκνερ, ἡ Ἰταλικὴ εἰς Γόρτινα τῆς Κρήτης περὶ τὰ τέλη Ἀπολλίου, ἡ Ἀμερικανικὴ θὰ συνεχίσῃ εἰς Παλαιὰν Κόρινθον, ἡ Αὐστριακὴ εἰς Ἡλιδα.

— Ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας, ἱδιοκτήτης τοῦ ἐν Κερκύρῳ ἀνακτοροῦ («Μον νερος») ἐπέτρεψε τὴν ἐκτέλεσιν ἀνασκαφῶν. Ἡρξαντο οὐγγυχοι ἐργασίαι εἰς δύο σημεῖα. Συνεχίζονται αἱ παλαιαὶ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀρχαίου ραοῦ καί συγχρόνως ἤρχισαν νῦν εἰς τὸ μέρος ὅπου φαίνονται κιονόγραμμα ἀρχαϊκά. Ὑπάρχουν ἐλπίδες, ὅτι εἰς τὸ μέρος αὐτὸ θ' ἀνακαλυφθῇ ἄλλος ἀρχαῖος ραος.

Ἡρξαντο δαπάνη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀνασκαφαί, ὑπερθεν καί δεξιὰ τοῦ Λιονυσιακοῦ θεάτρον, ἐκεῖ ἔνθα ὑποτίθεται ὅτι ἦτο τὸ Ὁλεῖον τοῦ Περικλέους. Κατεδαφίσθησαν πρὸς τοῦτο ἀγορασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας δύο οἰκίαι καί ἀνασκάπεται ἤδη ὁ ἔμπροσθεν χώρος, ἔνθα ἀνεκαλύφθη φραγκικὸν τεῖχος. Μέχρι τοῦδε, καίτοι ἡ ἐργασία δέν ἔχει προχωρήσῃ, ἀνεκαλύφθησαν οὐκ ὀλίγα ἀρχαιεκτονικὰ τεμάχια βυζαντινὰ, ρωμαϊκὰ καί δὴ Ἑλληνικὰ καί θραύσματα τινὰ ἐπιγραφῶν καί ἔδωλλον. Τό σπουδαιότερον ὅμως εἶναι, ὅτι, κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐρεῖνης ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος τῆς ἀνασκαφῆς κ. Χ. Ἡλιοπούλου, ἤλθον εἰς φῶς τεμάχια μαρμάρου κίωνων, ἅτινα οὗτος ἀποδίδει ὅτι ἀνήκουν εἰς οπονδύλους τοῦ Παρθενῶνος, συνεφώνησε δέ μετ' αὐτὴν τὴν γνώμην του καί εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἐφόρων Ἀρχαιοτήτων.

Τὰ τεμάχια ταῦτα φαίνεται ὅτι ἐξεσφενδονίσθησαν ἐκεῖ, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Μοροζίνη κατέστρεψε τὸν Παρθενῶνα, διὰ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης ἀνατινάξεως. Ἐπίσης ἀνεγρέθη κεφαλὴ Ρωμαίου Ἀυτοκράτορος ὡς καί διελὶ μεγάλη Ἑρμαῖκή στήλη, ἔχουσα ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου κηρύκειον καί ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ὑδρίαν. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία θὰ προβῇ εἰς ἀνασκαφὴν τοῦ χώρου, ἔνθα ὁ ὕψος τοῦ Μενδρεσέ, οὗτος ἤρχισεν ἡ κατεδάφισις.

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ σχολῇ ὁ κ. S. Casson ὥμλησε περὶ Μαραθῶνος καί Θερμοπυλῶν καί ὁ κ. C. Scult περὶ τοῦ Τσακωνικοῦ ζητηματος.

— Ἐν τῇ Γερμανικῇ σχολῇ ὥμλησαν οἱ κ. κ. Σ. Αἰμ-

προς περὶ παλαιῶν καί νέων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐν λεύκωμα τοῦ Μονάχου καί ὁ κ. Μάττιες περὶ ἐνὸς ἐμβλήματος ἐν τῷ Ἑθνικῷ Μουσείῳ.

Ἀμα τῇ ἀφίξει τοῦ Κάιζερ εἰς Κέρκυραν ἤρξαντο ἀμέσως ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Δαῖρπελδ, συμπαραστανμένοι καί τοῦ ἐφόρου κ. Ρωμαίου, εἰς θέσιν Κεφάλι Β. Α. τῆς νήσου πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Φαιάκων, ὡς καί εἰς θέσιν Ἀγ. Θεόδωροι, ἔνθα ἔφερον εἰς φῶς αἱ ἀνασκαφαὶ ὠραύτατα εὐρήματα, πύληνα μετὰ διακοσμήσεων, συμπληροῦντα τὸ γεῖτον καί τὴν ὑδρορρόην τοῦ ραοῦ. Ἐπίσης ἀνασκαφαὶ γίνονται εἰς τὸν ραόν τῆς Γοργοῦς πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δαπέδου καί τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου Ναοῦ. Εὐρέθησαν μία μετόπη καί τρία τριγύφρα.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς παρίσταται ὁ ἴδιος, ἐκκαίπτων ἐρίστε, καθαρῶς διὰ ψήκτρας τὰ χώματα καί ἐκδηλώνων μέγιστον ἐνδιαφέρον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως μνημοσύνου τοῦ ἀλμομονήτου **Χαριλάου Τρικούπη**—τοῦ μεγαλειτέρου πολιτικοῦ ἀνδρός τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος—ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ὀγδῇ ἐπέτελλε τοῦ θανάτου του ἐκπαινετὸς ὁργανώσεως ἐκ 1064 σελίδων τόμος περιέχων ἐν εἴδει ἡμερολογίου, ὅτι ἐδημοσιεύθη περὶ αὐτοῦ καί τῆς δρασεως του ἐν τῷ τύπῳ ἀπὸ τοῦ Μαῖου 1884 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1886. Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος εἶνε Ἀος, τοῦτον δέ θὰ ἀκολουθήσουν καί ἄλλοι. Διὰ τῆς μνημειώδους αὐτῆς ἐκδόσεως θὰ ἀποδησανοῖσθῃ ἄφθονον ὕλικόν πρὸς συγγραφὴν τῆς βιογραφίας τοῦ Μεγάλου Πολιτικοῦ. Τὸν τόμον ἐξέδωκαν θανμασταὶ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, γενόμενοι κάτοχοι συλλογῆς δημοσυνεμάτων σχετικῶν πρὸς τὸν πολιτικὸν καί κοινωνικὸν αὐτοῦ βίον. Ὁ Α'. τόμος, καίτοι ἐκτυπωθεὶς τὴν 1907, τώρα μὲν ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν. Ὁ ἀναγνώστης λαμβάνει εὐκαιρίαν νὰ ἀτενίσῃ τὴν ὑπέροχον ἐκείνην μορφήν, ἣτις ἀπετυπώθη ἀνεξίτηλως εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑθνος ἡμῶν. Τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον θὰ εἶνε αἱ ἀγορευσεις του, τὰ δημοσιογραφικὰ ἄρθρα του καί ἡ ἀλληλογραφία του καί εἰς τὴν ἐκδοσὴν τούτων ἡ ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ προβῇ μετὰ τινος δραστηριότητος.

Σ. Κτεναβέα **Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος—Μακεδονικὴ ἐκδοτασία.**—Ἡ προέλασις ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, ἡ μάχην τὸ Σαρανταπόρον, τὸν Γιαννιτσὸν καί π. κ., ἡ κατάληψις τῶν Σερβίων, τῶν Βοδενῶν, τῆς Κοζάνης, τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ δρᾶσις τῆς Ἀμεραζίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων, μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀριστενσάντων καί τῶν πεσόντων, ἡ περιγραφή τῶν νέων Ἑλληνικῶν χωρῶν, ὅλα ἐξ ἀδιορίας τοῦ συγγραφέως στρατιώτου ἔντονα, σαφῇ καί ἐξηκριβωμένα περιλαμβάνονται εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὅπερ ἐξεδόθη εἰς τὴν Πόλεμικὴν βιβλιοθήκην Γ. Φέξη.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐξεδόθη κατὰ μετάφρασιν μελέτη περὶ τῆς **Σημασίας τοῦ δάδους ἐν Ἑλλάδι** ὑπὸ τοῦ κ. Α. Στέγγελ, ἀρχηγοῦ τῆς Ἀδριατικῆς δασικῆς ἀποστολῆς. Ἐκτυπωθὲν εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἀποστέλλεται δωρεάν. Κατὰ τὸν διαπρεπὴ δασολόγον ἡ μὴ προαγωγή παρ' ἡμῶν τῆς δασικῆς οἰκονομίας προέρχεται κυρίως ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν ἀναγκῶν τοῦ δάδου καί εἰς σφαλερὰς ἰδέας περὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ. Ἡ μελέτη σκοπεῖ νὰ ἐξεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πληθρομένων διὰ νὰ γνωρῶσιν τὸ δάδος καί συνεπῶς τὸ ἐκτιμῶσιν.